

เพื่อให้ความรู้ด้านจริยธรรมและการรักษาจริยธรรมแก่กำลังพล ทอ.

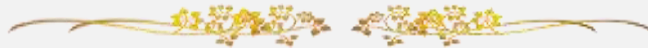
จักรวรรดิวัตร หลักธรรมแห่งพระราชา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนไทยทั้งชาติ นำสู่ความสามัคคีและเป็นน้ำหนึ่งน้ำใจเดียวกันของคนไทยทั้งแผ่นดิน โดยทรงเป็นพระธรรมราชา และทรงสนพระราชหฤทัยในพระธรรม ตั้งแต่ทรงพระเยาว์ ดังจะเห็นได้จากพระบรมราโชวาท และพระราชดำรัสที่พระราชทานแก่คณะบุคคลในโอกาสต่าง ๆ ล้วนแสดงให้เห็นว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีความเข้าใจในธรรมอย่างลึกซึ้ง ทำให้ทรงเข้าพระราชหฤทัย ในธรรมและสนพระราชหฤทัยในพุทธศาสนามากขึ้น พระราชจริยาวัตรและพระราชดำริที่แสดงให้เห็น ประจักษ์ชัดถึงความศรัทธามุ่งมั่นที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ ทรงมี ต่อพระพุทธศาสนา และความสนพระทัยในการปฏิบัติและเผยแผ่ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา และทรงดำรงพระองค์เป็นแบบอย่างของพุทธมามกะที่ดีมาตลอด โดยยังได้ทรงอธิบายหลักการปฏิบัติสมาธิได้อย่างลึกซึ้งมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ไม่เพียงแต่ทรงศึกษาธรรมเท่านั้น แต่ยัง ทรงปฏิบัติธรรมอย่างจริงจังด้วย พระบรมราโชวาทพระราชทานในพิธีพระราชทานธงประจำ รุ่งลูกเสือชาวบ้าน จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ ความตอนหนึ่งว่า “ในจิตใจของ คนไทยทุกคนมีเชื้อของความดี ที่ได้นำพวกเราทั้งหลายมาอยู่ในฐานะที่มั่นคง ที่ ก้าวหน้า ที่เจริญจนทุกวันนี้ ถ้าเราไม่มีความดีอยู่ในตัว ก็เข้าใจว่าประเทศไทยคงไม่ได้มีอายุยืน นานเช่นนี้”

พระบรมราโชวาทพระราชทานในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๕ ความตอนหนึ่งว่า “หลักของคุณธรรม คือ การคิด ด้วยจิตใจที่เป็นกลางก่อนจะพูดจะทำสิ่งไร จำเป็นต้องหยุดคิดเสียก่อนเพื่อรวบรวมสติให้ตั้งมั่น และให้จิตสว่างแจ่มใส ซึ่งเมื่อฝึกหัดจนคุ้นเคยชำนาญแล้ว จะกระทำได้คล่องแคล่ว ช่วยให้ สามารถแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องต่าง ๆ ให้ผู้ฟังเข้าใจได้ง่าย ได้ชัดไม่ผิดทั้งหลักวิชาทั้งหลัก คุณธรรม”

จักรวรรดิวัตร ๑๒ คือ ธรรมอันเป็นพระราชจริยานุวัตร ทรงถือและอาศัยธรรมข้อนี้ เป็นหลักสำหรับการปกครองประเทศ ประกอบด้วย

- ๑ ควรอนุเคราะห์คนในราชสำนักและคนภายนอกให้มีความสุข ไม่ปล่อยปละละเลย
- ๒ ควรผูกมิตรไมตรีกับประเทศอื่นๆ
- ๓ ควรอนุเคราะห์พระราชวงศานุวงศ์
- ๔ ควรเกื้อกูลพราหมณ์ คหบดีและคฤหบดีชน
- ๕ ควรอนุเคราะห์ประชาชนที่อยู่ในชนบท
- ๖ ควรอนุเคราะห์สมณพราหมณ์ผู้มีศีล
- ๗ ควรจักรักษาฝูงเนื้อ นกและสัตว์ทั้งหลายมิให้สูญพันธุ์
- ๘ ควรห้ามชนทั้งหลายมิให้ประทุติพิตธรรมและชักนำด้วยตัวอย่างให้อยู่ในกุศลสุจริต
- ๙ ควรเลี้ยงดูคนจน เพื่อมิให้ประกอบกรทุจริตและอกุศลต่อสังคม
- ๑๐ ควรเข้าไปใกล้สมณพราหมณ์เพื่อศึกษาบุญและบาป กุศล และอกุศลให้แจ่มชัด
- ๑๑ ควรห้ามจิตมิให้ต้องการไปในที่ที่พระมหากษัตริย์ไม่ควรเสด็จ และ
- ๑๒ ควรระงับความโลภมิให้ปรารถนาให้ลาภที่พระมหากษัตริย์มิควรจะได้

จัดทำโดย : ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาจริยธรรม ทอ.
กองอนุศาสนาจารย์ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ